

Jan Willem (huisgenoot Herbergier)

In memoriam

Afscheid van Wim

Vandaag nemen we afscheid van Wim Lindeijer. Wim is vorige week vrijdag in het bijzijn van zijn vrouw Ada en zoon Eloy overleden. Op de kaart staat dat vandaag zijn leven wordt gevierd. Er zal vandaag tijdens de kerkdienst en de afscheidsdienst op Iepenhof door sprekers worden teruggeblikt op zijn leven.

Ada heeft ons de laatste jaren veel over haar leven met Wim verteld. In de Herbergier hebben wij Wim leren kennen toen hij de ziekte van Parkinson al in een ver gevorderd stadium was. Wim kwam in de Herbergier wonen op 1 juni 2011. Daarvoor woonde hij in het verpleeghuis De Bieslandhof. Het was niet altijd makkelijk om Wim goed te begrijpen als hij wat wilde zeggen. Maar zijn uitdrukking op zijn gezicht was gelukkig wel duidelijk. Het gaf iedereen een fijn gevoel als hij zijn glimlach toonde. Iedere ochtend een kus van Corrie van Parreeren en een persoonlijke groet van Mevrouw Kotkamp.

Wim kon genieten van allerlei prikkels zoals mooie muziek, geuren van het eten koken en de buitenlucht. Het was altijd wel een gedoe met die enorme rolstoel, maar jij vond het fijn om een blokje om te gaan. Als Wim het fijn had dan was zijn lichaam ontspannen. Soms was Wim ook in een andere wereld en konden we hem moeilijk bereiken. Zijn omgeving werd steeds kleiner, geluiden in de huiskamer konden al angsten bij hem oproepen. De laatste maanden voelde hij zich het meest veilig op zijn appartement, in alle rust met muziek aan.

Ada verteld mij laatst nog dat Wim een Bourgondiër was. Hoe moeilijk is het dan om te zien dat het eten steeds moeilijker gaat. Wim werd hierbij geholpen maar de laatste tijd ging het allemaal moeilijk.

Het appartement van Wim is een omgeving vol herinneringen. Ada vertelde graag over de foto's, de beeldjes in de vensterbank of de geschiedenis van de meubels.

Naast Wim zullen we ook zeker de aanwezigheid van Ada gaan missen in de Herbergier. Wij zijn haar ook dankbaar voor de gezellige momenten als je in de Herbergier was. We willen je meegeven dat jij ook in de toekomst altijd welkom bent voor een kopje koffie of een praatje. Natuurlijk zijn wij ook de kinderen dankbaar. Misschien weet niet iedereen het geheim maar wij hadden de afgelopen jaren een goede hulp Sinterklaas en pieten aan hen.

Iedereen heeft zijn eigen herinnering aan Wim. Eén van onze medewerkers heeft dat mooi verwoord in een boekje dat deze maand zal worden uitgegeven. In dit boekje staan verhalen van onze huisgenoten in de Herbergier. Het volgende stukje gaat over Wim ;

Zijn blik gericht op iets wat alleen hij kan zien

Zijn arm als in een smeekbede vooruit gestrekt

Hij zoekt iets, wil iets vatten, omarmen

Ik kan alleen maar raden naar wat er in hem omgaat

Dan vangt zijn blik die van mij

Hij glimlacht en even zijn we verbonden

Dan dwaalt zijn blik weer af naar een wereld die voor altijd

Voor mij verborgen zal blijven

Lieve Wim we zullen je gaan herinneren als een lieve, hartelijke man en we zijn je dankbaar dat je de laatste 2 ½ jaar van je leven bij ons hebt gewoond in de herbergier. We gaan je missen.

We zullen Wim met elkaar uitgeleiden door de voordeur van de herbergier. Wim zal dan worden overgebracht naar de Evangelische Lutherse kerk aan het Noordeinde waar een afscheidsdienst zal zijn.